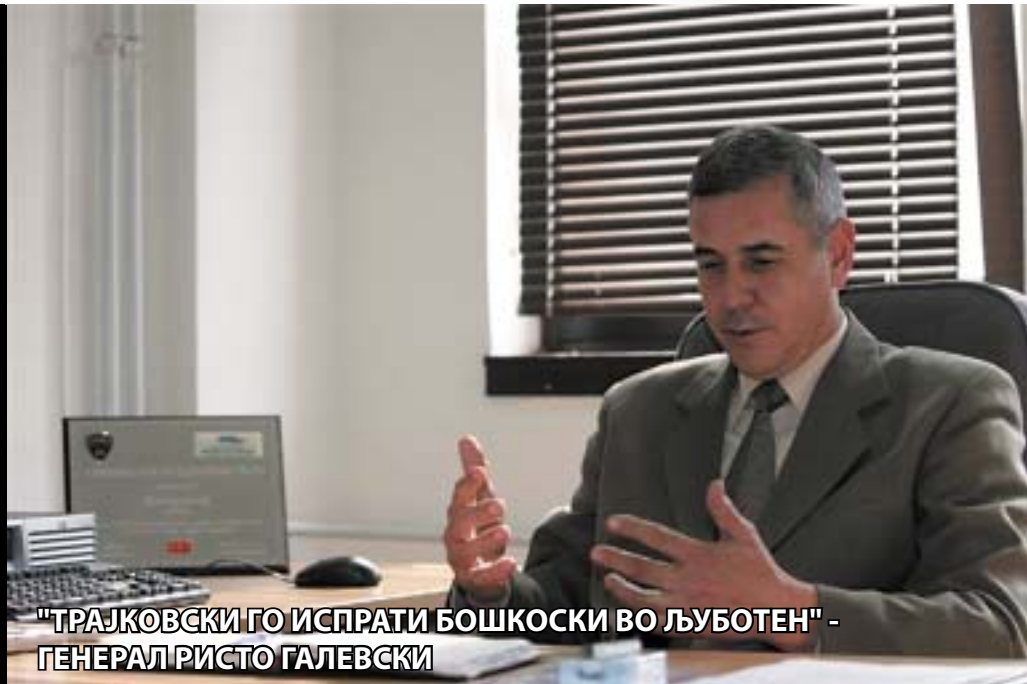

Која е вистината за Љуботен? Чија вистина ќе победи, вистинската или вештачки наметнатата? Кој на крајот ќе биде херојот, а кој злосторникот? Ќе излезе ли правдата на виделина? Прашања кои речиси секој Македонец и Албанец ги поставува и бара реален одговор од одговорните, од надлежните, од меѓународната заедница. Сведочењето на генералот Галевски пред Хашкиот суд, како сведок на обвинителството, постави уште едно тешко прашање. Дали покојниот македонски претседател има поголема одговорност за случајот "Љуботен" од ексминистерот Бошкоски, кому му се суди токму за тие дела? Дали доколку беше жив, тој ќе се појавеше на обвинителната клупа, за која списокот го прави симпатичната Карла?

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Сведочењето на генералот Ристо Галевски во Хашкиот суд за воени злосторства отвори поинакви дискусии за настаните во 2001 година. Изјавата дека поранешниот министер за внатрешни работи, Љубе Бошкоски се нашол во Љуботен по налог на покојниот претседател Борис Трајковски, ја измести од колосек севкупната зацртана стратегија на Хашкото обвинителство. Летото 2001 година Галевски беше трет човек во македонското МВР, подреден на директорот на Бирото за јавна безбедност и на министерот Бошкоски. Според неговите зборови, претседателот Трајковски го испратил Бошкоски во скопско Љуботен со цел да ја смири

"ТРАЈКОВСКИ ГО ИСПРАТИ БОШКОСКИ ВО ЉУБОТЕН" - ГЕНЕРАЛ РИСТО ГАЛЕВСКИ

ДА БЕШЕ ЖИВ ЌЕ СЕ НАЈДЕШЕ

ситуацијата, која полека излегувала од контрола. Видеоснимките, кои досега неколку пати беа јавно прикажувани, го потврдуваат токму тоа. Бошкоски ја надгледувал состојбата во Љуботен. Снимките датираат од 12 август 2001 година, а на нив поранешниот министер за полиција е скриен зад ѕидот на контролниот пункт и ја надгледува полициската операција. Досега многу сведоци на обвинителството тврдеа дека Бошкоски бил присутен и во моментите кога полицијците ги тепале жителите од албанска националност, но ништо не преземал за да го спречи тоа. Едно сведочење дури одеше во стилот дека министерот, веднаш по потстрижувањето во берберница, заминал за Љуботен. Галевски сведочеше во стилот дека министерот веднаш по потстрижување во берберница заминал за Љуботен. Наводно, тој бил на годишен одмор, но редовно бил информиран за развојот на состојбите и во попладневните часови одлучил во селото да ги испрати припадниците на посебната единица на полицијата со задача да ги раздвои албанските селани, кои тргнале кон Скопје, од околу илјада вооружени македонски цивили кои, пак, тргнале по нив. Галевски тврди дека ниту тој, ниту министерот Бошкоски не биле запоз-

ДЕЛ ОД ХАШКОТО ОБВИНЕНИЕ ПРОТИВ БОШКОСКИ И ТАРЧУЛОВСКИ

Љубе Бошкоски во функција на министер за внатрешни работи имал де јуре и де факто моќ на команда и контрола врз полициските сили кои учествувале во кривичните дела наведени во ова обвинение. Бошкоски бил највисок авторитет во Министерството за внатрешни работи. Една од неговите службени должности била јавната и државната безбедност. Како министер за внатрешни работи, Љубе Бошкоски имал потполно овластување и одговорност за функционирањето на полициските сили, како на редовните, така и на резервните.

Љубе Бошкоски имал моќ на команда и контрола врз сите полициски сили во БЈРМ. Сите подредени имале должност да ги извршуваат сите наредби издадени од него. Тој имал овластување да назначува, да казнува, да изрекува дисциплински казни, да суспендира и да отстранува полицијци од должност за кривични

ХАШКИТЕ МАНТИИ

нати со планирањето на каква било полициска акција во селото Љуботен. Ден по инцидентот во селото, Бошкоски рекол дека случајот мора целосно да се истражи и формирал комисија која била составена од директорот на Бирото за јавна безбедност и раководителот на Одделението за криминалистичка полиција. Меѓутоа, според Галевски, комисијата била оневозможена во целост да ја извршува својата работа затоа што истражниот судија и полицијата биле спречени да влезат во Љуботен и да извршат увид на местото. Заради тоа, извештајот на комисијата се потпира само на оперативните сознанија на МВР, кои ја довеле до заклучок дека акцијата во Љуботен била основана, оправдана и во согласност со законите. Исто така, во извештајот е наведено дека одредени поединци ги пречекориле овластувањата, но во границите кои можат да се толерираат.

"ОНА водеше герилска војна во форма на брзи, ненадејни напади. Тие ги напаѓаа полициските станици и полициските патроли на БЈРМ, поставуваа мини и ги наведуваа единиците на Армијата на БЈРМ на борба. Кога конфликтот се прошири надвор од областите кои се граничат со Косово во правец кон Тетово и Скопје, ОНА воспостави контрола над повеќе села. Секојдневните престрелки меѓу ОНА и силите за безбедност на БЈРМ кулминираа во вистински битки во областа на Тетово во март и во скопското село Арачиново во јуни 2001 година. Во текот на конфликтот безбедносните сили на БЈРМ употребуваа тенкови, артилерија и борбени авиони. Нападот на Љуботен беше последната заедничка операција на силите за безбедност на БЈРМ пред потпишувањето на Охридскиот мировен договор на 12 август 2001 година".

Дел од описот на настаните во Македонија содржани во обвинението против Бошкоски и Тарчуловски.

Зачудува инертноста и незаинтересираноста на Хаг за постапките на терористите на ОНА, а самото обвинителство ги опишува како напади кои наведуваат на борба. Зошто не покрена одговорност за првата страна во конфликтот која иницираше војна и зошто прави тет-а-тет договори со претставници на бандата која и денес на софистициран начин перверзно ја нарушува стабилноста на државата?

БОРИС ТРАЈКОВСКИ ПРЕД ХАШКИОТ СУД!?

*Македонскиот народ е
сиремен да клевети и моли,
но само пред Бога,
кој е сведок за
македонската вистина!*

Брато Љубе

дела кои тие можеби ги извршиле.

Љубе Бошкоски, и покрај тоа што ги знаел извршителите вмешани во нападот, на никаков вистински начин по нападот не покренал распрашување на Јохан Тарчуловски или истрага на активностите на полициската единица на 12 август 2001 година или активностите на полицајците одговорни за суровото постапување со жителите на Љуботен, кои биле притворени, иако бил во позиција тоа да го стори.

Љубе Бошкоски бил свесен за подготовките на полициските единици на Јохан Тарчуловски за напад на Љуботен и за нивната вмешаност во нападот, пред и за време на нивната операција на 12 август 2001 година, а сепак не обезбедил да се направи никаква истрага за да се испита нивната вмешаност во кривичните дела со кои се товарат.

Љубе Бошкоски бил свесен за притворот на голем број цивили од албанско етничко потекло од Љуботен и бил свесен или, во краен случај, имал причина да знае дека на и по 12 август се постапувало сурово со притворените Албанци и не направил никаков вистински напор да ги испита овие наводни тврдења и да ги казни сторителите.

ПРЕД ФАКТИТЕ И БОГОВИТЕ МОЛЧАТ, САМО НЕ И ЗАПАДОТ

Според сознанијата, во текот на јули 2001 година, по извлекувањето на терористите од т.н. ОНА од селото Арачиново во Кумановско-липковскиот регион, терористичка група на чело со командантите Џавит Асани и Назми Сулејмани се префрлиле на подрачјето на Скопска Црна Гора, каде преземале подготвителни активности за продолжување на вооружените дејствија и изведување терористички акции кон припадниците и кон објектите на Министерството за внатрешни работи и Армијата на Република Македонија.

Од страна на оваа терористичка група, селото Љуботен било определено за нивна главна логистичка база, набавка и складирање на оружје и мобилизирање на доброволци. Оваа група на неколку места го минирала патот кој водел кон селото Башинец. Според оперативните сознанија на Управата за безбедност и контраразузнавање, во текот на јули 2001 година повеќе терористички групи од Генерал Јанковиќ, преку селото Блаце, пристигнале и се вклучиле.

Коментар

чале во редовите на т.н. ОНА во село Љуботен. Ова само ја потврдува тезата дека во Љуботен имало големо присуство на паравојската на ОНА и ги демантира наводите на Хашкото обвинителство дека во август 2001 година селото не се користело како база за изведување напади. Доказ за тоа е злосторничкиот потфат на борците на Али Ахмети, кои подметнале мина во месноста Љуботенски Бачила, кога загинаа осуммина припадници на македонската војска. Овој терористички акт претходно бил подготвен и организиран од страна на т.н. ОНА. Главен организатор

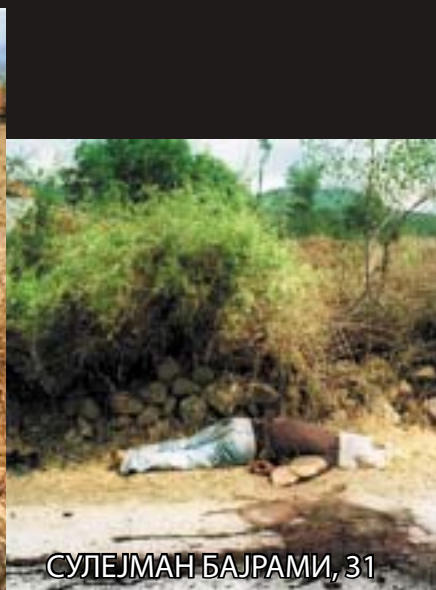
ЗАПЛЕНЕТО ОРУЖЈЕ НА Т.Н. ОНА ОД СТРАНА НА МАКЕДОНСКОТО МВР ВО ЉУБОТЕН, 8 АВГУСТ 2001 ГОДИНА

БАЈРАМ ЈАШАРИ, 33

ЦЕЛАЛ БАЈРАМИ, 25

СУЛЕЈМАН БАЈРАМИ, 31

МУХАРЕМ БАЈРАМ, 68

на поставувањето на мините е Џавит Асани, со група од 25 лица, од кои дел биле од Косово, а дел од селото Љуботен. Оваа група добила логистичка поддршка од дел на месното население, кое било ангажирано за следење на движењето и доаѓањето на припадниците на безбедносните сили во тој реон.

Сигурно е дека полициската акција во Љуботен на уште посилен начин ќе ја преземеше било која западна земја, доколку загинеа нејзини војници во сопствената држава. Јасно е дека меѓународната политика на западните демократии е полна со двојни стандарди. Тоа недвосмислено многу пати е докажано.

ЗОШТО ВО МАКЕДОНИЈА Е ПОИНАКУ?

За време на акцијата во Љуботен се приведени 73 лица, сите од село Љуботен. По спроведената законска постапка, како и од вештачењето на земе-

Сведокот на обвинителството, Осман Рамадани, кој се појави пред судот во мај годинава бил член на т.н. ОНА, па во согласност со законите и амнестиран. Тоа е доказ дека во Љуботен имало вооружени лица, припадници на ОНА, а не цивили. Самиот Рамадани на 22 април на судиите им изјавил дека жители на скопско Љуботен биле членови на паравојската, што е уште една поткрепа за оправданоста на полициската акција во селото. Ако не носеле униформа на ОНА, а пукале, не значи дека се невини цивили.

ните парафински ракавици и утврдено присуство на барутни честички, од овие лица 27, со кривични пријави, му се предадени на Основното јавно обвинителство во Скопје, поради основано сомнение дека сториле кривично дело тероризам и подготвување тероризам, со што ги загрозиле уставниот поредок и безбедноста на Република Македонија. Притоа е утврдено дека на 12 август пријавените лица, со претходно набавено оружје и муниција, отпочнале директен вооружен напад врз позициите на македонските безбедносни сили во атарот на село Љуботен.

Со овие акции лицата продолжиле во текот на целиот ден, сè до нивното разбивање и лишување од слобода во реонот на борбените дејствија во село Љуботен и околината. Од страна на истражниот судија на овие лица им е одредена мерка притвор во траење од 30 дена. Парафинските ракавици докажуваат сè - покрај маскирните припадници на ОНА и месните жители од Љуботен ја прифатиле играта да се борат против државните сили. Тие биле легална мета на безбедносните ресурси. Ако е така секаде во светот, зошто во Македонија би било поинаку?